

בו:

עין משפט‏
נר מצוה

כר א מיי פֿיד מהלמט ערכן ה' מת:
בה ב מיי טס הלטה ט:
בו ג מיי טס הלטה טא:

‏» »

תורה אור השלם

- ↑ ואם לא יגאל את השדה ואם מקר אחר השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: ויקרא כו ב.
- ↑ בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו ואתו לאשר לו אֶתֹת הארץ: ויקרא כז כד.
- ↑ ואם את שדה מקנתו אשר לא משרדה אֶתֹתוּ וקדוש ליה: ויקרא כז כב.

‏» »

הנהרות הב"ח

(א) בני דהייט בעלים דמי תיקום תל"ל וחות ד' נמחק:
(ב) שם מאי הו ענה י"ב ר"ל אייב האפעניא הנ"ל נמקומע עומד:

‏» »

שינויי נוסחאות

(א) נגאלת שדה אחוזה (ש"ס),
(ב) לרי אלעזר ונב"ל בכל המדור (ש"ס),
(ג) והמתא בשנת היובל ישוב (ש"ס),
(ד) הארץ יאמר לאשר לו אחוזת הארץ מה (ש"ס),
(ה) כלל אבל הכא דקא הדרא אימא ותיחדר למיה קמא כמז (ש"ס),
(ו) דמי תיקום בנייהו (ש"ס),
(ז) גאלהה בעלים (ש"ס),
(ח) רבי אלעזר אומר לעולם אין (ש"ס),
(ט) גאלהה צינבל שני (ש"ס),
(י) רבי אלעזר אומר לעולם אין (ש"ס),
(יא) שנאמר ואם את שדה מקנתו (ש"ס),
(יב) את שדה, (יג) אחזה. ס"א ואילו ר"י ורי"ש מת אביו ואחר כך הקדיש לא צריך קרא לימא כו' (ש"ס),
(יד) ל' דדרשינן, (טו) אבל לא גאלה אחר מיד הגובר ולא נתחלקה כו', (טז) גונבר אבל הכא דלא נתחלקה (ש"ס),
(יז) ולעולם תיבעי לן מ"ט דרבי אליעזר ומסקין מאי הו ענה פיי מ"ט (ש"ס),
(יח) כי בצאתו משמע (ש"ס) וכו' בצ"ק.

(א) וכו"ה הנידבא בגיטין (דף מ"ח) ונבי"ג (דף ע"ב ע"ג) אכן המוס' נבי"ג טס סתבו דלפי הסוגיא דבי"ב טס אי"ל לגונס כן פ"ט:

איבעיא דהו בעי'ם ביובץ שני. פירוש לרבי אלעזר כאחר דמו או לא דכיון דלא גאלה ולא נתחלקה לכהנים צינבל שעדיין היא ציד הגוזר יכולים הצעלים לגאלה דהא דכתיב לא יגאל עוד יו' כדדרשין מיינה שאינה נגאלת לכמו שהימה היינו שגאלה אחר מיד הגוזר טו' טו' וצבלא נתחלקה מעולם לכהנים דהכי לא מייירי ציה קרא דלא יגאל עוד אלף תעמוד ציד הצעלים כשגאלה מיד הגוזר: **אלא** הבא במאי עסקינן בשדה שיצתה לכהנים. פירוש כגון שדה אחוזה שהקדישה צעלים וגאלה אחר לפני היובל שיוצאה לכהנים צינבל וצא כהן אשר הגיע לו אותו שדה והקדיש והיינו צינבל שני ואתו צעלים למיפרק דסד"א אי לא כתיב (כי) אם לא יגאל דלא תפריק שמהא לפניו אפי' כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהימה אינה נגאלת [וצבל נגאלת] שמהא כשדה מקנה פירוש ותחזור לכהנים צינבל והשתא קאי והיה השדה צלאמו צינבל וגו' אשני דרכים דמייירי דהו קרא צין אואס לא יגאל השדה צין אואס מכר לאיש אחר דלעולם קרא שני ענינים איירי כדפירשמי לעיל וא"כ לר"א נמי פירושא דקרא הכי הוא יו' ולעיל מיבעי לי' מאי טעם דרבי אליעזר ומסיק מאי הוי עלה (פירוש מ"ט) דרבי אליעזר אמר רבא אמר קרא והיה השדה צלאמו צינבל וגו' צלאמו מתמת ידי אחר פירוש כי יו' צינלאמו משמע שיוצא מיד אחר שגאלה מיד הגוזר אצל כל זמן שהיא ציד הגוזר לא ילא צינבל:

שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובץ. שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו לפוס ריהטא משמע אם גאל האחר מהגוזר לפני היובל ורש"י פירש צפירוש חומש שלו דאפי' לא גאלה אחר אלף שעדיין היא ציד הגוזר תלא כחם צינבל לצעלים הראשונים אשר לו אחוזת הארץ: **לרבי** יהודה ור"ש קנין פירות בקנין הגוף דמיא בו. פירשמי דהשולח (גיטין דף מת.) ט' :

הדרן עלך אין מקדישין

אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר אמר ליה בעלים ביובל שני כאחר דמו איכא דאמרי ר' אליעזר אומר טו גאלה ביובל שני אינה יוצאה לכהנים ביובל א"ל רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא ר' יו אליעזר אומר אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר א"ל אי ממתני' ה"א בעלים ביובל שני כאחר דמו קמ"ל: **מתני'** "הלוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה הרי היא כשדה אחוזה הקדישה ואח"כ מת אביו הרי היא כשדה מקנה דברי ר"מ רבי יהודה ור"ש אומרים הרי היא כשדה אחוזה שנאמר יב' ³אם משרדה מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו

שחיא ראויה להיות שדה אחוזה ^בשדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו ⁶הכהנים והלוים מקדישין לעולם וגואלין לעולם בין לפני היובל בין לאחר

היובל: **גמ'** ⁷תנו רבנן מניין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה **ת"ל** ואם יב' (משדה) מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ורבי שמעון רבי מאיר אומר מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה **ת"ל** ואם משרדה מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה שדה אחוזה יצאת זו שהיא שדה אחוזה יו' לימא בהא קא מיפלגי דר"מ סבר ⁸קנין פירות בקנין הגוף דמי ר' יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי אמר רב נחמן בר יצחק בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות בקנין הגוף דמי והכא

אין מקדישין פרק שביעי ערכין

איבעיא לכו. לרבי אלעזר דאמר נכה: צינבל שני בת גאולה היא אם לא נגאלה דראשון: צעלים צינבל שני כאחר דמו. ואי פריק לה יוצאה מידו לכהנים: או לא. כאחר דמו אלא כי היכי דאילו פרקה צינבל ראשון הוה קיימא צידה השמא נמי קיימא צידה: **לכהנים נפקא**. וצינבל שני לאו בת גאולה היא כלל:

מתני' הלוקח שדה מאביו ומם אביו כו' הרי היא כשדה אחוזה. שהרי עד שלא הקדישה נפלה לו צירושא הלכך אם צא לפדותה פודה בית כור צני סלעים כשדה אחוזה ואם לא גאלה הוא וגאלה אחר יוצאה לכהנים צינבל: **שדה מקנה**. דברת שעה שהקדישה אזלינן הלכך אם צא לפדותה פודה צשווייה דין שדה מקנה ואם לא גאלה הוא וגאלה אחר חוזרת לו צינבל שהרי צשעה שהקדישה לא היה גופה שלו דעמידה היא לחזור לאביו צינבל דין שאר מכירות וכשאר מקדיש שדה מקנה הוא שהגאלה מיד גוצר ממוזרה צינבל לאשר לו אחוזת הארץ דהיינו אביו וזה יורש את כח אביו: **שדה מקנה**. שהקדישה וגאלה אחר אינה יוצאה לכהנים צינבל אלא למי שמכרה למקדישה: **שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו**. וקרקע זו לא היטה שלו אלא עד היובל: **מקדישין לעולם**. מפרש בגמ' ז' **וגואלין לעולם**. אם הקדיש כהן קרקע ירושמה גואלה אפי' לאחר היובל דכתיב (ויקרא כה) גאולת עולם תהיה ללוים: **גמ'** **רבי מאיר סבר קנין פירוש**. שהימה קנויה לו לצן כחיי אביו לפירות לאכול הפירות ולא לגופה שהרי עמיד לחזור צינבל כקנין הגוף דמי הלכך כי מת אביו עד שלא הקדישה אי לא אשמועינן קרא דמיהוי כשדה אחוזה ה"א לאו שדה אחוזה היא דכלאו מיתמא אביו הימה קנויה לו הילכך אינטריך קרא להכי אצל הקדישה צעודה שדה מקנה ואח"כ מת אביו לא רציא לן קרא דמיהוי אחוזה אלא שדה מקנה היא: **ורבי יסודה ורבי שמעון סברי לאו כקנין הנוף דמי**. וכי מת אביו קודם שהקדישה הוא דקא ירית לה לגופה ושדה אחוזה היא והלכך להאי לא אינטריך קרא לרצויי דהא אחוזה גמורה היא שצמיי אביו לא הימה קנויה לו וכי אמת קרא להקדישה ואח"כ מת אביו דאע"ג דצשעת הקדש הואי שדה מקנה השמא דמת אביו קודם פדיון שדה אחוזה היא: **קנין הנוף דמי**. ולמת אביו ואח"כ הקדישה נמי אינטריך קרא: והכא

אדם מקדיש דבר שאינו שלו ⁶הכהנים והלוים מקדישין לעולם וגואלין לעולם בין לפני היובל בין לאחר היובל: **גמ'** ⁷תנו רבנן מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה **ת"ל** ואם יב' (משדה) מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ורבי שמעון רבי מאיר אומר מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה **ת"ל** ואם משרדה מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה שדה אחוזה יצאת זו שהיא שדה אחוזה יו' לימא בהא קא מיפלגי דר"מ סבר ⁸קנין פירות בקנין הגוף דמי ר' יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי אמר רב נחמן בר יצחק בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות בקנין הגוף דמי והכא

מסורת הש"ס

(א) וכו"ה טט. לפי גי' רש"י טס. ג גיטין מת. נעלי די. צ"ב ע"ג:
(א) נשנת קלה: ושי"ג, (ד) נלקמן סו"ג, (ה) נע"ע מוס' צ"ב גי' ד"ה קנין.

‏» »

רבינו גרשום

נאלהו בעלים ביובל שני. לרבי אלעזר בעלים כאחר דמי ויוצאה שוב לכהנים או לא נדמו לגאלה אחר: ת"ש לא יגאל עוד בו' אלא פשיטא ביובל שני. ונגאלת שתיהה לפניו כשדה מקנה שחוזרת לכהנים ביובל כדכתיב לכהן תהיה וגו' אלמא דבעלים ביובל שני כאחר דמו: מתני' ותספריא ובו' ומדחי ליה דליכא למשמע טעמא מהכא: סאי הוי קלא אמר רבא ת"ש. דתנזין ברייתא בפירוש דכי אחר דמו: אי ספחתי' הוה אמינא בו' קמ"ל ברייתא דלאו כאחר דמו: **יצאת** זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה. שכיון שאילו לא קנאה היתה נופלת לפניו בירושה והויא שדה אחוזה השתא נמי אע"ג דהקדישה ואח"כ מת אביו הויא שדה אחוזה: והקריש שדה מקנה ולא גאלה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו. שהיא אחוזתו של מוכר וחוזרת לו ביובל: **גמ'** רבי מאיר סבר קנין פירות דהלוקח שדה מאביו אין לו בחיי אביו אלא פירות ורבי מאיר סבר קנין פירות כקנין הגוף דמי הלכך כי הקדישה בחיי אביו הרי היא כשדה מקנה דכשם שהפירות שלו כך קנה הגוף ושבו אינה ראויה להיות שדה אחוזה אלא שדה מקנה יש לה: ורבי יהודה ור' שמעון סברי קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי הלכך אמרי הרי היא כשדה אחוזה שראויה להיות שדה אחוזה יב' (משדה) מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ורבי שמעון רבי מאיר אומר מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה **ת"ל** ואם יב' (משדה) מקנתו אשר לא משרדה אחוזתו שדה שאינה שדה אחוזה יצאת זו שהיא שדה אחוזה יו' לימא בהא קא מיפלגי דר"מ סבר ⁸קנין פירות בקנין הגוף דמי ר' יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי אמר רב נחמן בר יצחק בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות בקנין הגוף דמי והכא